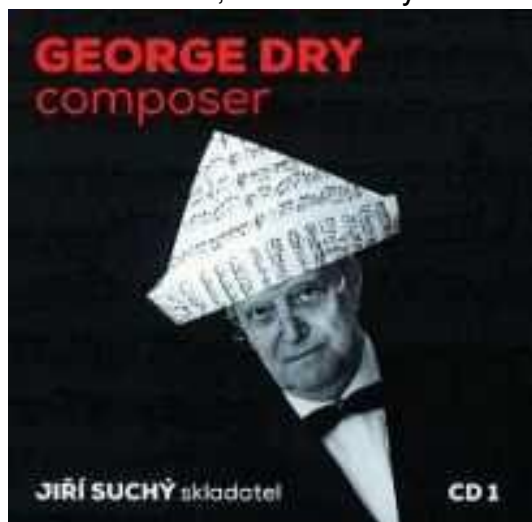

Hodí se recenze na nové album **Jiřího Suchého** na stránky Folktime? No, já bych řekl, že jo! Vždyť Jiří Suchý je nepochybně písničkář. Na čerstvém CD dokonce víc než kdy jindy naplňuje ideální písničkářskou trojjedinost zpěvák-textař-skladatel. Nehledě na to, že podle vzoru Semafor vyrostla celá jedna folková větev: jeho vliv je patrný ve tvorbě Jana Buriana, Jiřího Dědečka, Ivana Mládka, bratrů Ebenů, Karla Plíhala a skrze ně například u Žambochů, Ponožek pana Semtamťuka, Poletíme? nebo u Jarabáků. A skutečnost, že Suchý sám navazuje na Ježka, Voskovce a Wericha dodává téhle folkové větvi solidní, téměř stoletý kmen i s kořeny.

Nové album je nazváno **George Dry: composer / Jiří Suchý: skladatel**. Suchý se evidentně cítí nedostatečně znám coby autor hudby. Zjevně ho mrzí, že je mu přiznáván nanejvýš Pramínek vlasů, a všechna ostatní hudba je automaticky připisována Šlitrovi nebo Havlíkovi. Pokud je ovšem vůbec známa! A přitom Suchý už navymýšlel spoustu pozoruhodných melodií.

Aby nedošlo k mýlce: nejde o první album, které by představovalo Suchého jako skladatele, přestože se tak tváří. Stále je ještě k sehnání 2CD

Blues pro tebe

, jehož první disk (Znám tolik písní) má stejné zaměření. V produkci Ivana Krále na něm Suchý zpívá svoje melodie Blázen a dítě, Zlomil jsem ruku tetičce, Blues pro Tebe, Blues na cestu poslední, zmíněný Pramínek vlasů a jiné, podobně vydařené.

George Dry: composer oproti tomu sestává převážně z novější, všeobecně méně známé tvorby. Sice zde najdeme dávného

Pověřivého uzenáře

a

Černého nebožtíka

, ale těžiště je skutečně mnohem blíže současnosti. Všechny písně, jak je ostatně u Jiřího Suchého zvykem, vznikly především pro divadlo a na desce je zpívají zpravidla titíž pěvci, kteří je předváděli i na jevišti Semaforu. Vedle Jiřího Suchého a

Jitky Molavcové

jsou to například

Michal Malátný

(ano, ten z Chinaski),

Vlastimil Harapes

,

Lucie Černíková

,
**Karolina
Gudasová**
a další.

Písně zní z velké většiny zhruba tak, jak si je asi představujete. Mají lehce a hravě plynoucí texty (formálně dokonalé a obsahově vlastně taktéž), melodie s nádechem nostalgického jazzového retra, zpívají Suchý s Molavcovou, případně nějaké milé dívčí hlasy a to vše doprovází vkusná swingová kapela. Taková je skutečně většina písní. Poměrně neočekávané jsou ale hudebně i textově temné skladby

Ubohá Gudrun

a

Soumrak bohů

, zpívané pány Malátným a Harapesem; na albu jsou pro srovnání obě verze. A to je možná moje jediná výhrada: osobně bych neopakoval tytéž písně, byť zpívané různými zpěváky, ponechal bych jednu od každé a od každého (nebo ještě lépe: oba příspěvky Michala Malátného bych vyhodil a nechal na desce pouze Harapese). Navíc právě na těchto dvou skladbách je vytržení z kontextu divadelní hry patrné nejvíce.

Jinak ovšem chválím a obdivuju. Smál jsem se, slzel jsem, mráz mi přebíhal po zádech.

Podtrženo sečteno: pokud máte rádi písničky Suchého a Šlitra, není důvod, abyste zůstávali pouze u desetiletí starých archivních nahrávek. Jiří Suchý tehdy zdaleka neskončil a stále vymýšlí báječné písničky.